

Kā rīkoties sensorās informācijas apstrādāšanas traucējumu gadījumā bērnam?

Ja bērns neļauj griezt, ķemmēt matus, var būt vairāki risinājuma (rīcības) soļi:

daudzi vecāki sākumā vienkārši aizved bērnu uz frizētavu, ļaujot bērnam pavērot, kā matus griež kādam citam, tādējādi bērns zinās, ko viņam „gaidīt” no frizētavas. Var arī parādīt video, nofilmēt, kad frizētavu apmeklē un matus griež kādam no ģimenes locekļiem. Nenāktu par ļaunu, ja bērns pēc frizētavas apmeklējuma tiktu apbalvots;

ja bērns iesaistās lomu spēles, var pamēģināt izspēlēt frizētavas apmeklējumu, ļaujot iejusties bērnam friziera, piemēram, ļaujot apgriezt matus lellei, var arī iedot bērniem domātās šķēres un kopā ar viņu griezt papīru, lai bērns pierod pie darbības, saprot, ka tas neko ļaunu, sliktu viņam nenodarīs, tādējādi bērns iepazīst nezināmo;

var kā palīglīdzekli izmantot sociālo stāstu – sociālo stāstu veidošana, izmantošana bieži vien palīdz bērnam saprast, kas notiks, iepazīt jaunas, viņam nezināmas, nesaprotamas situācijas, saprast to, kādēļ ir jāgriež matus;

var bērnu sagatavot, izstāstot viņam, kas notiks frizētavā, to var darīt, izmantojot attēlus, kustības utt.

bērnam būtu labi zināt, cik ilgi viņam būs jāpavada frizētavā, cik daudz cilvēki varētu būt frizētavā (var izplānot frizētavas apmeklējumu tad, kad tajā ir maz klientu);

radinot bērnu frizētavas apmeklējumam, jāņem vērā katra individuālās īpatnības, attiecīgi jārikojas tā, lai pēc iespējas mazinātu kairinātājus (šampūns bez aromāta, ķemme pēc iespējas mīkstāka u.tt.);

līdzīgi rīkojas radinot bērnu ķemmēt matus, galvenais, lai, pirmo reizi ķemmējot matus, šī darbība neradītu viņam sāpes, nepatiku.

<https://outfund.ru/autizm-strijka-parikmaxerskaya/>

Ja bērns ir jutīgs pret gaismu:

var samazināt gaismas spilgtumu telpā;

ejot ārā lietot saules brilles;

izmantot nakts aizkarus, lai padarītu telpu tumšāku;

izveidot klases telpā „darba zonu” – norobežota vieta telpā vai galds ar nodalījumiem (aizslietņiem), kas bloķētu vizuālos kairinātājus (atspulgus, zibšņus u.tt.).

Izvēlīgs ēdienā:

mainīt ēdiena struktūru;

pieskerties bērna sejai ar dažādas struktūras materiālu (mīkstāku, raupjāku, novērojot bērna reakciju uz to).

Slikti sajūt savu ķermeni telpā:

mēbeles telpā izvietojiet gar sienām, lai būtu vieglāk orientēties tajā;

lai iezīmētu robežas, uz grīdas var uzlīmēt spilgtu lenti;

izmantojiet „izstieptās rokas” likumu, lai noteikt komfortu attālumu starp cilvēkiem, tas nozīmē, ka pie cilvēka nedrīkst pienākt tuvāk par izstieptu roku.

Slikta koordinācija:

izmantojiet rotaļas, fiziskās aktivitātes ar kuru palīdzību var attīstīt koordināciju, līdzsvara izjūtu bērniem, piemēram, šūpuļzirdziņš, šūpoles, karuseļi, bumbas ķeršana u.c.

Nemīl pieskārienus vai otrādi meklē taktilo kontaktu:

radināt bērnu pieskerties dažādas struktūras, temperatūras priekšmetiem, graudiem, masāžas bumbiņām, turēt rokās u.tml.;

”izstieptās rokas” likuma pielietošana;

laikus brīdināt par to, ka pieskarsies;

vienmēr tuvoties cilvēkam no priekšas;

ļaut bērniem pašiem ķemmēt sev matus, mazgāt tos, lai bērni varētu darīt kaut ko tā, kā viņiem ir ērtāk.

Jutīgs uz apģērbu (tā struktūru):

var pamēģināt izgriezt drēbes uz kreiso pusi, lai vīles nekairinātu ādu, nogriezt etiķetes;

ļaut nēsāt to apģērbu, kurš patīk (ja ir iespējams).

Jutīgs uz skaņām:

aiztaisīt ciet logus un durvis, lai nedzird apkārtējās skaņas;

laicīgi sagatavot bērnu, ja tiks apmeklēti skaļi (trokšņaini) pasākumi;

pielietot ausu aizbāžņus, austiņas, lai klusinātu skaņu

klausīties mūziku;

rast iespēju izveidot darba telpu izolētu no apkārtējām skaņām (kairinātājiem)